

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4103/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Маринков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сениша Табаковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2290/19 од 21.06.2019. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 25/20 од 20.10.2020. године, за одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2290/19 од 21.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2290/19 од 21.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2617/14 од 16.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да је уговор о доживотном издржавању закључен 31.10.2009. године између ВВ, као примаоца издржавања и ББ из ..., као даваоца издржавања, а који је оверен код јавног нотара у Новој Градишки под бр. Ов ..., ништав и да не производи правно дејство, а што би тужени био дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж Гж 2290/19 од 21.06.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 2617/2014 од 16.11.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку

("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), погрешно се позивајући на одредбу члана 404. важећег Закона о парничном поступку.

Решењем РЗ 25/20 од 29.10.2020. године, Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2290/19 од 21.06.2019. године, као изузетно дозвољеној, ради тумачења права, односно оцене које право је меродавно за пуноважност уговора и оцене супротности или сагласности закљученог уговора са јавним поретком Републике Србије, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, на основу одредбе члана 396. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом по одредбама члана 394. тог Закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о досмртном издржавању, закљученог у Републици Хрватској, који за предмет има непокретност на територији Републике Србије. Одлука нижестепених судова донета је применом одговарајућих одредби Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Службени лист СФРЈ", бр. 43/82 и 72/82, ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96, ("Службени гласник РС", бр. 46/2006), о испуњености услова за пуноважност предметног уговора, како по праву државе у којој је закључен тако и по праву државе на чијој се територији налази непокретност која је предмет уговорне обавезе. Ревидент у ревизији не указује на другачије одлуке суда донете у истој чињеничној и правној ситуацији у смислу потребе уједначавања судске праксе, а одлука о тужбеном захтеву у оваквом спору зависи од чињеничног стања у погледу врсте и садржаја уговора који је предмет спора, па није потребно разматрање правних питања од општег интереса нити ново тумачење права.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 55/2014), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Тужбу суду тужила је поднела 18.03.2010. године, ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, а вредност предмета спора је 310.000,00 динара.

Одредбом члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да поступци започети пре ступања на снагу тог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09).

Одредбом члана 23. став 3. новела Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), објављених у "Службеном гласнику РС" бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона (31.05.2014. године).

У овом случају правноснажна је другостепена пресуда која се побија ревизијом тужиље, донета је 21.06.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредности од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић